حق موجود و مشہود

ذالک الکتاب لا ریب فیہ

ارباب شریعت و طریقت را مژدہ ہدایت و اصحاب معرفت و حقیقت را نوید سعادت باد کہ درین
زمان فیض اقتران کتاب مستطاب لب اللباب احادیث و قرآن گلشن ازہار ذوق و وجدان
مخزن اسرار توحیدی مسمی بہ مقابیس المجالس المعروف بہ

اشارات فریدی

حصہ اول

و حالات قطب مدار غوث روزگار سلطان العارفین خلیفۃ اللہ فی السموات والارضین سرگروہ
سلک الولایۃ والعرفان المتصرف فی الاکوان روح المعرفت قلب الحقیقۃ نور محض وجود
محبت ذات مقدس حضور اقدس قبلہ اہل توحید حضرت خواجہ غلام فرید رضی اللہ تعالی عنہ کہ جمع
کردہ بندہ رکن الدین پرہار سونکی ثبتہ اللہ تعالی علی الصدق و الیقین است بفرمان ہدایت
بنیان سند الکاملین حجۃ الواصلین قطب الموحدین شیخ الاسلام محبوب الٰہی مورد نا متناہی
خواجہ محمد بخش سجادہ نشین دام فیضہ و متع اللہ الناس بطول بقاہ بحسن توجہ
فخر الامرا صاحبزادہ محمد عبد العلیم خان صاحب بہادر امیر ٹونک سلمہ بہ

در مطبع مفید عام آگرہ باہتمام محمد قادر علیخان جلوہ

۱۳۲۱ھ

ولیاکم طلقہ یک بیک بر میخوانند و میگفت کہ بر بینند کہ این جا توہین حضرت مسیح عیسی علیہ السلام
و این جا اہانت دیگر انبیاء علیہم السلام کردہ است و حقیقت حال آنست کہ مرزا صاحب
جہت رد نصاریٰ و یہود از انجیل و توریت کہ ہر دو محرف اند و از آن کتب این انواع مذمات
مفہوم میشوند در کتب خویش نوشتہ بود مگر مولوی را اطلاع بدین معنی نشدہ است
از ین جہت پیشگاہ حضور گوہش مرزا صاحب بیان کرد اما حضور خواجہ ابقاہ اللہ
تعالیٰ ہمہ تقاریر او را شنیدہ ہیچ جوابش نفرمودند بعد ازان مولوی غلام محمد
عرض کرد کہ قبلہ آنچہ مرزا صاحب نوشتہ است او میگوید نصاریٰ را کہ آنچہ در انجیل و
توریت شما کہ محرف اند نوشتہ شدہ است کہ یسوع ابن اللہ است و بتثلیث و کفارہ
قائل شدہ اید و دیگر قبائح و اہانات کہ نسبت یسوع و دیگر انبیاء علیہم السلام از انجیل و
توریت بر مے آید این ہمہ از شمایان است و این چنین یسوع نیز مفروضی است و حضرت
عیسیٰ علیہ السلام کہ از نبوت او و اوصاف او و معجزات او قرآن شریف خبر میدہد او
عبد اللہ است و نبی اللہ است و او نور چشمان ما است پس مناسب است
کہ دین این یسوع را کہ شما در دل ما خود قرار دادہ اید بگذارید و ترک کنید و در حق حضرت
محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم سب و شتم و فحش مگوئید و دین اسلام را قبول کنید
در ذمن این یسوع مفروضہ شما را زیادہ تر گوہش خواہم کرد حضور خواجہ ابقاہ اللہ تعالیٰ
فرمودند درست این چنین است. بعد ازان مولوی غلام دستگیر مذکور عرض کرد
کہ آن خط کہ حضور بنام مرزا صاحب قادیانی نوشتہ اند مرزا صاحب آن خط حضور را در
کتاب خود ضمیمہ انجام آتھم نوشتہ طبع کنانیدہ است و در اخبارات نیز آنرا مطبوع کنانیدہ
در اطراف عالم شائع گردانیدہ است و آن خط حضور را سند قوی بر حقانیت خویش

اہم

وحجت برجستہ بر علمائے و صلحائے تمام روئے زمین گرفتہ است دیگر آنکہ بہ پیش شنید
کہ این چنین شیخ اکبر و اعظم کہ مقتدای تمام جہان است بر صحت حال من اقرار دارد و مرا
از عباد اللہ الصالحین دانند پس حضور را باید کہ باور کردہ انکار نکنند و علمائے جہان حمایت
فرمایند بدین طریق کہ برین فتاوی کہ ما رد و انکار او نوشتہ ایم حضور پیر کفر و فتوی
خود نویسند کہ حضور خواجہ ابقاہ اللہ تعالی بقائہ برین فتواند کہ اصلاً دستخط خود نہ کردند بعد ازان
حضور خواجہ ابقاہ اللہ تعالی بقائہ فرمودند کہ عبدالجبار و عبدالحق کہ آنہا را مردم وہابی میگویند
نزد من خطوط فرستادہ بودند کہ شما میرزا صاحب قادیانی را چرا من عباد اللہ الصالحین
نوشتہ اید من در جواب ایشان نوشتہ بودم کہ این چنین میرزا صاحب را من عباد اللہ الصالحین میدانم شما نیز
من عباد اللہ الصالحین می انگارم اگرچہ شما را مردم وہابی میخوانند بعد ازان نماز عصر با جماعت
گذاردند مولوی غلام دستگیر برخاست و بر وثاق خود برفت آنگاہ حضور خواجہ ابقاہ اللہ
تعالی بقائہ فرمودند کہ مولوی غلام دستگیر و دیگر مولویان و علما نیز بر حق ہستند چہ ایشان ہم
بدولت دین دوستیست جوشش میکنند و کوشش مینمایند و ہمین علمائے کہ بر خلاف کہ
ہمچون شیخ منصور را رضی اللہ تعالی عنہ بر دار کشیدند آنگاہ فرمودند کہ میرزا غلام احمد
قادیانی ہم بر حق است و در معاملہ خود راست و صادق است و ہشت پاس در عبادت
حق سبحانہ غرق است و جہت ترقی اسلام و اعلائے دین متعالی بیان است
ہیچ امر در وے مذموم و قبیح نمی بینم اگر دعوی مہدویت و مسیحیت کردہ است آنہم
ازان امور است کہ جائز است از مقبولیت شخصے و ختم این باب بر چہ مرقوم گردیدہ است
مستخلص از آن زمان است کہ حضور خواجہ ابقاہ اللہ تعالی بقائہ و نفعنا اللہ بکرم بقائہ
بتقریب دعوت نواب صاحب صادق محمد خان عباسی والی ریاست بہاولپور گردید

صادق الارادت حضور خواجه ابقاه الله تعالی است بمقام ویره اندرون حصار و تحتانی
اقامت پذیر بوده اند مقبوس هشتاد و چهارم بوقت چاشت روز پنجشنبه بتاریخ
دهم ماه ذی الحج سال سیزده صد و چهار دهم هجری المقدس دولت پابوس و زیارت حضرت
اقدس که عبادتے و سعادتی بهتر ازین نیست میسر گردید روز اول مجلس از عرس شریف
سرور و تجلیات نامتناهی شیخ المشائخ حضرت قبله محبوب الٰهی خواجه خدا بخش رضی الله
تعالی عنه بود قوالان سه گروه حاضر بودند یکے گروه قوالان چاچڑان شریف دوم گروه مہاروی
سوم گروه قوالان سکنه شیدانیان و این هر سه گروه همیشه در همه اعراس مبارک کوٹ شریف
حاضر میشوند و گاه گاه از دیگر اطراف و اقالیم چنانچه قوالان اجمیر شریف وغیره نیز حاضر میشوند و
گاہے میاں برکت علی هم شامل مجلس سماع اعراس میگردد و تمامے گروه قوالان حسب الارشاد
و اشاره حضور خواجه ابقاه الله تعالی ببقائه نوبت بنوبت میسرایند و حضور خواجه
ابقاه الله تعالی ببقائه هشت مبالغ و دنانیر هر یک گروه را عطا میفرمایند الغرض
مجلس سماع و سرود شروع شده بود که قطب الموحدین حضرت خواجه محمد بخش ادامه الله
تعالی بدوامه رونق افزا مجلس گشتند حضور خواجه ابقاه الله تعالی ببقائه و نفعنا و ایاکم بلقائه
همدرین روز از چاچڑان شریف بسواری محفه و از دریا بسواری کشتی عبور نموده نماز عید ضحی همانجا در
دوآبه یعنی بیٹ بجماعت گذاردند انگاه در محفه سوار گشته در کوٹ شریف رسیدند و تجدید وضو
نموده در مجلس سماع حاضر شدند مگر نه نشستند و اندرون روضه مطهره رفته بزیارت حضرات
مشائخ خویش مشرف گردیده بیرون آمدند و قریب گوشه شرقی از صفه مجلس رخ
حق برزخ بطرف شمال کرده بر گلیم نشستند و اندرین اثنا قطب الموحدین حضرت صاحبزاده صاحب
که پیش ازین قدمبوس حضور خواجه ابقاه الله تعالی مشرف نشده بودند سر خود را بر ران مبارک حضور خواجه

ابقاہ اللہ تعالیٰ ببقائہ نہادہ گریہ کردند حضور خواجہ ابقاہ اللہ تعالیٰ ببقائہ بکمال شفقت و عنایت
دست حق پرست خود را بر پشت و ایشان میگردانیدند آنگاہ حضرت صاحبزادہ صاحب
برنشستند و حضور خواجہ ابقاہ اللہ تعالیٰ بسوے ہمہ حاضرین مجلس نظر گماشتہ فرمان کردند
کہ ہمہ کودکان بے ریش و نابالغان را از مجلس سماع بیرون کنید و ہمہ دروازہ ہاے مجلس
خانہ بند کنید محض دو دروازہ کشادہ دارید یکے دروازہ از شمال دوم از طرف جنوب پس
چند خادمان برخاستند و تعمیل این فرمان بجا آوردند درین اثنا قوالان چاچڑانی این
دو بیت انشاد کردند ۵

منزل عشق از مکانے دیگر است — مرد این رہ را نشانے دیگر است
بر سر بازار صرافان عشق — زیر ہر داری دکانے دیگر است

برین ابیات چند صوفیان اہل صفا در رقص آمدند و بندہ نیز در گریہ غرق بود و ہمہ حضار مجلس
بمتابعت صوفیان ایستادہ شدند مگر حضور خواجہ ابقائہ اللہ تعالیٰ ببقائہ پیش خود از
خدام خود قطار بستہ کنانیدند و خود بدولت لبس ترآن قطار مردم کہ یکے از آنہا حضرت
قطب الموحدین بودند نشستہ ماندند بعد از یک ساعت بر حضور خواجہ ابقاہ اللہ تعالیٰ
ببقائہ اندران جا کہ نشستہ بودند واردی عظیم نزول کرد حضور را وجد در گرفت تا آنکہ برخاستند
و بجوش تمام جنبش نمودہ رقص فرمودند و کلاہ مبارک عرق چینی از سر اشرف فرو افتاد و یک خادم بصد آداب
برداشتہ محفوظ کرد تا دیر بسیار رقص کردہ باز نشستند کہ آن حالت فرو رفت بعد ازان قوالی ازین گردہ قوالان این ڈوہڑہ بگفت

جی آکھان توں ڈسدا اہیں تدہیں ہور کوں ڈسدا — جی آکھان توں ڈسدا اہیں ہر ہر روپ ڈساوان کسدا
جسد ظاہر باطن ڈکھیان توں ظاہر باطن تسدا — اس ہیر وپے یا کہنوں دل کا ٹس ہے دل نہ ڈسدا

بر مصرع آخرہ این ڈوہڑہ حضور خواجہ ابقاہ اللہ تعالیٰ ببقائہ بسیار گریہ نمودند بعد ازان